

kunde være Tale om i selve Loven at angive, hvor lang Tid de skulle være paa Prøve, inden de faa Pensionsret, og skulde man sætte et bestemt Antal Aar, maatte det vistnok være 3 Aar. Men det er af flere Grunde noget vanskeligt at fastslaa et bestemt Aaremaal; undertiden kan 3 Aar være nok, men undertiden blive de paagældende ikke ganske færdige med Prøven efter 3 Aars Forløb. Administrationen vil derfor helst, at det ikke slaas fast i Loven, at de skulle have Pensionsret absolut efter 3 Aars Forløb, men at de faa den, naar de anses for at være værdige dertil. — Jeg skal meget anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Uden for Dagsordenen giver jeg saa Ordet til 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) som Ordfører for Forslagsstillerne til det i Dag anmeldte private Lovforslag om Tillæg til Konkursloven.

P. G. C. Jensen: Som ærede Medlemmer ville vide, indeholder Konkurslovens § 23 den Bestemmelse, at Udlæg til Forauktionering eller Afsætning, som er foretaget i Henhold til et Forlig, der er indgaaet inden for et Tidsrum af 8 Uger før Debtors Konkurs er indtruffen, eller i Henhold til en Døm i en Sag, der er indbragt for Retten i samme Tidsrum, altsaa 8 Uger før Konkursen, kan afkræftes af Konkursboet, saaledes at Retsvirkningen deraf over for Konkursboet bortfalder. Denne Afkræftelse kan kun undgaas, hvis Kreditor, som har foretaget Udlæget, kan oplyse, at Skyldneren var solvent paa den Tid, Forliget blev indgaaet eller Sagen blev indbragt for Retten, eller han i modsat Fald kan bringe til Sandsynlighed eller oplyse, at han var ubekendt med Debtors Insolvens. Naar Forliget er ældre end 8 Uger, og Eksekution er gjort, kan Afkræftelse ikke finde Sted, og det samme gælder for Eksekution efter en Dom, der er afsagt i en Sag, som er indbragt for Retten tidligere end 8 Uger før Konkursen. Denne Bestemmelse i Konkursloven har medført, at der spekuleres i disse 8 Uger, saaledes at Kreditorer, der gerne ville skaffe sig en Fortrinsret, søge at opnaa Forlig med deres Debitor og saa forholde sig ganske rolige i 8 Uger, men naar den første Dag efter de 8 Uger er kommen, gribe de til og gøre Eksekution og skaffe sig derved en begunstiget, fortrinsberettiget Stilling, ikke blot saaledes, at de gaa

forud for andre Kreditorer, men at de endog stundom forhindre de andre Kreditorer fra overhovedet at faa noget. Det er ikke uden Eksempel, at en saadan Kreditor, der har indgaaet Forlig med sin Debitor, har gjort Eksekution i alt, hvad der var, saa at der slet ikke er blevet noget tilbage til de andre Kreditorer. For nu at opnaa, at de 8 Uger kunne løbe i Fred og Stilhed, saa at ingen af Debtors andre Kreditorer kan blive bekendt med, at han har indgaaet Forlig, som er det almindeligste Grundlag for disse Eksekutionsforretninger, har Kreditor stundom fundet paa at lade Forliget rathabere, som det hedder, ved en Forligskommission, der ligger meget langt fra det Sted, hvor Debitor bor, langt fra hans Domicil. Der har været flere Retssager, hvor det er sket; man har f. Eks. ladet Forliget rathabere i Nordjylland, uagtet Debitor boede i København. Derved tilsigtes jo, at ingen skal blive bekendt med, at saadant Forlig er indgaaet. Naturligvis kan et Forlig mellem en Kreditor og en Debitor være oprettet i det specielle Øjemed, at denne Kreditor skal begunstiges. Det kan være en Aftale mellem dem, at dette Forlig skal oprettes, at man skal forholde sig ganske stille i 8 Uger, og saa skal Kreditor komme og gøre Eksekution og tage alt, hvad der er. Det er jo den uhyggeligste Form for Misbrug af § 23, naar en saadan Kollusion finder Sted mellem Kreditor og Debitor, men det sker ikke saa sjældent, at der ingenlunde er en saadan Kollusion mellem Parterne, men at Kreditor, om jeg saa maa sige, lumskelig erhverver sig denne Adgang til efter 8 Ugers Forløb at faa en fortrinsberettiget Stilling. Han faar nemlig sin Debitor til at indgaa Forlig ved at love ham Henstand og Overbærenhed, fastsætter mindre Afdrag i Forliget, saadanne Afdrag som Debitor mener at kunne overkomme, og saa er Følgen dog den, at hvis Afdraget udebliver, er i Reglen hele Gælden forfalden, og naar 8 Uger ere omme, vil Kreditor kunne komme og gøre Eksekution og derved overrumple den Debitor, som i Virkeligheden intet hellere vil end lade alle sine Kreditorer nyde lige Ret og Skel.

Over disse Forhold er der med fuld Føje fremsat alvorlige Klager fra Handelsstandens Side, thi det forstaar sig af sig selv, at det er i Særdeleshed i Forhold mellem handlende indbyrdes, mellem Grossister og Detaillister, at den Slags Ting grasserer. Der er altsaa gentagne Gange fremsat meget alvorlige Klager over dette Forhold, og det har foranlediget min